

det siges i en vis Forstand at ligge omtrent ved Enden af en af Københavns Forstæder. Enhver, der har undersøgt Forholdene paa Stedet, vil vide, at der paa den ene Side af Kalkbrænderibatteriet, baade det nu eksisterende og det nye, der kommer, ligge de store Drefundsfabriker og Kalkbrænderierne, og paa den anden Side det store Svineslagteri, Københavns Gasværk, og bagved et helt Komplex af Bygninger, en By, der vel ikke er stor, men er i sin Borden, men som, hvis Projektet om Københavns Havns Uvidelse mod Nord blev realiseret, saa i en uendelig kort Tid vil voxe op til en hel ny By, og naar vi overhovedet skulle skjærme Hovedstaden ved Søbefæstninger, vilde saa ikke denne nye Del af Byen have den samme Fordring paa at blive skjærmet mod Bombardement som en hvilken som helst anden Del af Byen? Jeg skjønner ikke rettere. Og denne Side af Sagen kan man ikke lade ube af Betragtningen, thi jeg tror, at lige saa ubilligt, som det vilde være at bebrejde de Mand, der i sin Tid anlagde Søbefæstningerne, at de ikke lagde dem længere ud, thi man kan jo ikke forlange af dem, at de skulde have havt det Fremsyn at kunne se, hvilken Udvikling Skyfset vilde faae i den mellemliggende Tid, lige saa berettiget mener jeg, at det vilde være, hvis man rettede Bebrejdelse mod os, naar vi, der kunne forudsæ den omtalte Uvidelse, udelukkende vilde tænke paa Nuet i Stedet for paa Fremtiden og de Krav, den stiller. Nu veed jeg vel, at, hvis der var Tale om at flytte Fjortet — jeg skal ikke nævne noget Sted, fordi det ikke foreligger nogen Oplysning derom, og fordi jeg ikke ønsker at komme ind paa en Diskussion om Stedet, jeg taler om Sagen i dens rene Almindelighed — et andet Sted hen, vilde det medføre meget betydelige Bekostninger, det kan ikke skjules; men jeg tror, at, naar Spørgsmaalet er af en saa alvorlig Natur som det, hvorledes vi paa bedste Maade kunne skjærme København mod Bombardement fra Søfiden, er Besparelsen dog det Underordnede, Hovedtingen er, at det, der gjøres, bliver godt og fuldt tilfredsstillende, saa at det Noget, der skabes, giver Befolkningen i København en tryk Drovevisning om, at fra den Side truer der ingen Fare. Derfor staar for mig Beliggenheden i første Række og de forøgede Udgifter, som Flytningen af Batteriet vil medføre, i anden. Den tredje Side, som dette Spørgsmaal har, er den finantsielle. Om denne veed jeg Intet. Der findes vel i Betænkningen, som den blev forelagt os til 2den Behandling, en Udtalelse om en vis Linie, indenfor hvilken Servituten er hævet, og indenfor hvilken det er tilladt Haenevæsenet at foretage Landdannelser, men den finantsielle Bærdi heraf kjender jeg ikke, og her er altsaa ogsaa et uopklaret Punkt. Det vil efter disse Udtalelser sikkert kunne forståas, at jeg ikke kan stemme for Bevillingen, men idet jeg udtaler dette, finder jeg mig

dog foranlediget til bestemt at tilføie, at jeg isørigt ikke deler de Betragtninger, der ere komne frem fra Flextallet af Forslagsfillererne og navnlig fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Zauber), som Motiver til at stemme imod den. Jeg erkjender nemlig, at den største Fare, der kan true København, truer den fra Søfiden, og netop derfor anser jeg det for ønskeligt og nødvendigt, at der gjøres noget Alvorligt for at skjærme Hovedstaden; men mit Ønske gaar ikke i Retning af, at vi skulle gjøre det stykkevis, men det gaar i Retning af, at vi skulle gjøre noget fuldstændigt og Selt, og i saa Henseende tror jeg mig at være i fuldstændig Overensstemmelse med den høitærede Regjering, idet jeg skal henvise til de Motiver, der ledsage de Lovforslaget om overordentlige Foranstaltninger til Forsværsvæsenets Fremme, der, som bekjendt, blev fremsat i Sessjonen 1875—76. Regjeringen udtalte dengang, hvor nødvendigt det var at bringe Sagen til Afslutning. Den udtalte, at den haabede, at Erkjendelsen af det Uheldige i, at der ikke var gjort Noget, var levende hos Folket, og at den havde det faste Haab, at Rigsdagen i den Samling med Kraft vilde arbejde hen paa at faae Spørgsmaalet løst, saavidt det ad Lovgioningens Bei kunde ske. Desværre, hvad Regjeringen haabede dengang, gif ikke i Opfyldelse, men jeg betragter ikke destomindre disse Udtalelser som Regjeringens Program, der venter paa sin Løsning. Jeg skal se den Dag med Glæde, da Befæstningsforslaget bliver forelagt, og jeg skal paa Forhaand sige, at jeg med største Beredvillighed vil stemme for enhver Bevilling, der er istand til at skabe den Tryghed for København fra Søfiden, hvortil Hovedstaden saa haardt trænger.

Holstein-Ledreborg: Det ærede Medlem fra Holbæk Amts 3die Valgkreds (Zauber) har ført Ordet for det Forslag, til hvilket jeg som Mindretal i Udvalget har sluttet mig, og jeg er derfor saa heldig paa egne og nærmere Meningsfællers Vegne at kunne indskrænke mig til at anbefale at følge det ærede Medlem fra Holbæk Amts 3die Valgkreds paa dette Omraade. Jeg ser mig saa meget mindre foranlediget til at komme ind paa nogle af de her fremsatte Spørgsmaal, som det Spørgsmaal, der for mig er det vigtigste nemlig Spørgsmaalet om Søforterne, har været Gjenstand for en indgaaende Debat ved 2den Behandling, under hvilken jeg gjentagende har udtalt mig. Der er saaledes for mig ikke nogen Anledning til paany at udtale mig derom, og jeg skal derfor kun gjøre en lille Bemærkning i Anledning af en Udtrug af den høitærede Krigsminister. Den høitærede Minister sagde nemlig, at den Transaktion, der var foregaaet her, maatte betragtes som ikke alene forsvaret, men som overordentlig forstandig, eftersom Krigsbestyrelsen jo ikke kan tillægge disse Spørgsmaale nogen Bærdi.